

folkede og daarlige Egne, og man maa huske, at deres Dyr passe ikke saa godt i gode og fede Egne. I gode og fede Egne ser man hvad alle Husdyr angaar mest paa de store Former, paa Massen, som ikke vilde passe i de fattige Egne, hvor de smaa og mere nøjsomme Dyr bedre passe, og som vilde staa sig daarlige ved at konkurrere med de andre, da de derved maa-ske ville blive førte ind paa en Bane, der mulig vilde blive til Tab for dem i Stedet for til Fordel.

Der er gjort et Forsøg paa at faa en Sammenslutning tilvejebragt mellem Nabo-landboforeninger, navnlig en Sammenslutning mellem en stor og smaa Landboforeninger til et fælles Dyrskue, saaledes at de skulle have et Beløb af 10 pCt. ud over det Beløb, Statskassen skal tilskyde, det vil med andre Ord sige 10 pCt. ud over Halvdelen af, hvad de selv yde til Dyrskuet. Jeg tror, at man ved denne Bestemmelse opnaar det modsatte af, hvad man tilsigter. Thi Forholdet er forskellige Steder saaledes, at da de politiske Bølger gik højt, blev Kampen ikke alene ført med Diskussion, men den politiske Kamp, der var oppe i Tiden, som jeg selvfølgelig ikke ved denne Lejlighed skal komme ind paa, blev desværre ogsaa ført ud paa et farligt Omraade, nemlig det økonomiske, og i Landboforeninger vilde Højremænd og Venstremænd ikke være sammen med hinanden. Derfor kom i et Sogn af politiske Grunde nogle til at høre til en Landboforening, andre til en anden, og saaledes ere Forholdene endnu mange Steder. Der er arbejdet paa at slutte dem sammen, idet det erkendes, at en Egn, der i øvrigt hører sammen, og som har fælles Interesse i at skaffe gode Dyr, bør slutte sig sammen, men jeg er bange for, at naar de have Udsigt til at faa yderligere 10 pCt. ud over Halvdelen af, hvad de selv yde, naar de forblive adskilte, modvirker man derved, at Landboforeningerne slutte sig sammen, og er det ydermere Meningen, at de smaa Landboforeninger, som findes i de tyndt befolkede og magre Egne, kunne slutte sig sammen med de store til Dyrskuer, tror jeg, at det kun kan gøre Skade. Jeg er meget betænkelig ved denne Bestemmelse, og jeg vilde ønske det for meget heldigt, om den udgik.

Det kommer jo meget an paa, hvorledes Bedømmelsen gaar for sig ved disse Dyrskuer, om den er saaledes, at den virkelig gør den Nytte, som tilsigtes. I den Henseende maa jeg gøre opmærksom paa, hvad der efter min Mening er en af Ska-

vankerne ved Dyrskuerne. Naar man fremstiller Dyr til Dyrskuer, er det i Almindelighed Avlsskuer, men der er ogsaa Fedeskuer. De sidste skal jeg ikke omtale her, da de ikke staa i Forbindelse med dette Lovforslag. Skal man imidlertid fremstille Avlsdyr, saa skal man fremstille Dyr, som ere tjenlige til Avl, men man er inde paa den Vej, at man for en Del fremstiller fede Dyr i Stedet for Dyr, der skulle tjene til Avl. Jeg vil anmode den højtærede Landbrugsminister om at foranledige, at Statskonsulenterne blive instruerede om, at man ikke bør gaa videre frem paa den Bane. Vel er det mig bekendt, at nogle af Statskonsulenterne have arbejdet derimod, men de have ikke været stærke nok over for den Modstand, de have mødt fra anden Side, uagtet der selv fra deres Side, som har fremstillet Dyr, er fremkommet Beklagelser derover. Dette, at der har været fremstillet fede Dyr, som ikke ere tjenlige til Avl, og at de ere blevne foretrukne for Dyr, der vare lige saa gode og som vare tjenlige til Avl, har medført store økonomiske Tab. Det har vist sig, at Tyre, som have været fremstillede ved Dyrskuer, bag efter have maattet afmagres, før de have været tjenlige til at benyttes til Avl. Det er en af de største Skavanker ved vore Dyrskuer og det er en Betragtning, jeg ikke staar ene med.

Jeg skal ikke omtale, hvad jeg ikke vil gøre nogen Indvending imod, da det er omtalt tilstrækkelig vidtløftigt af andre Talere. Hvad angaar Opdrætningsforeninger for Kvæg, maa jeg sige, at det staar for mig som noget tvivlsomt, om det er den rigtige Vej, man gaar, naar man vil opdrætte gode Kvægstammer. Der staar, at naar 5 Medlemmer, i hvis Besætning der findes mindst 40 første Klasses Køer, og som raader over en eller flere første Klasses Tyre, slutte sig sammen, kunne de anerkendes som Opdrætterforening. Det forekommer mig, at man gjorde rettere i at blive staaende ved Kvægavlsforeningerne. Disse Foreninger have gjort deres Nytte, og det staar for mig som meget tvivlsomt, om det er rigtigt at slaa ind paa den Bane, som her er foreslaaet. Man opmuntrer ved Lovforslaget Folk til at gaa bort fra Kvægavlsforeningerne og danne Opdrætterforeninger, derved, at man stiller saadanne Foreninger et Beløb i Udsigt af ikke under 200 Kr. og ikke over 400 Kr. for hver Tyr, Opdrætningsforeningen har, hvorimod Kvægavlsforeningerne kun kunne faa et Beløb af 120 Kr. for hver Tyr. Jeg synes, at